

ขอบคุณครับ

ขณะที่ฉันเดินออกมาจากตึกผู้ป่วยในเดินออกมาถึงหน้าห้องเอ็กซ์เรย์ เจอยายเดินสวนมามือขวาก็ถือมะม่วงกะล่อน 2 ลูก มือซ้ายถือถุงพลาสติกที่มีซองรสดีหิว มา ฉันถาม ‘ยายเอารสดีไปหยั่ง’ ยายตอบ ‘เอาไปให้หลานกิน หลานเป็นไข้มาอนโรงพยาบาล ส่วนไข่(อากาทุเลา)อยากกินหมากม่วง ยายไปเบ็งอยู่หม่องที่เพิ่นขายอยู่กะบ่มี มีคนบอกให้ไปหาอยู่ต้นหมากม่วงอยู่หน้าโรงพยาบาลได้มา 2 หน่วย’ ฉัน ‘ยายไม่เคยกินหมากม่วงก็บรสดีดอก เตียวฉันไปหาพริกเกลือมาให้เตื่อ ยายอยู่เตียงใต้’ ยายตอบ ‘อยู่ห้องพิเศษ 6 เตื่อคุณหมอ’ ฉัน ‘ จ้าเตียวไปเอามาให้’ ฉันเดินกลับมาที่ห้องคลอดเอาพริกเกลือที่ฉันซื้อมาจากบุรีรัมย์ เพราะเมื่อตอนเช้าฉันไป Refer คนไข้ มีอาการเมารถเลยซื้อองุ่นดองกินเขาแถมพริกเกลือแต่ฉันไม่กิน ฉันเดินกลับไปตึกผู้ป่วยในอีกครั้ง ถึงหน้าห้องฉันเคาะประตูแล้วเปิดเข้าไป พบว่ามีคนไข้ชายหนุ่มผิวขาวรูปหล่อเล็กน้อย (หล่อไม่เท่าแพนฉัน อายุมากกว่าลูกชายฉัน 2 ปี) นั่งหน้าเสียวๆอยู่บนเตียงท่าทางเพลี่ยๆ และยายแก่อีก 2 คน ฉัน ‘ยายฉันเอาพริกเกลือมาให้จ้า มีเม็ดปาดหมากม่วงบ่ละ’ ยาย ‘ บ่ละ’ ฉัน ‘ เตียวฉันไปเอามาให้เตื่อจ้า(คือมะม่วงกะล่อน 2 ลูกมันแก่แล้วละจะกัดก็คงลำบากและมันมียางด้วย)’ ฉันเดินมาที่ห้องพักพยาบาลเพื่อหาเม็ดและเปิดตู้เย็นของเจ้าหน้าที่พบว่าเม็ดมะม่วงอยู่ 4-5 ลูกก็เลยเอ่ยขอหมากม่วง 1 ลูกจากน้องเหลียว เพราะว่ามะม่วงกะล่อนคงจะเปรี้ยวมาก(คนที่เคยเป็นไข้เมื่ออากาทุเลาดี บางคนอาจจะรู้สึกอยากกินของเปรี้ยวๆ เพราะกินแล้วมันคือสีสว่างวะ(อาการดีขึ้น) ฉันเดินกลับมาที่ห้องพิเศษ 6 อีกครั้ง เข้าไปเอามาให้ยายบอกมะม่วง ดูท่าแล้วฉันทำให้คงจะดีกว่ากลัวมีดจะบาดมือยายซึ่งมีแต่คนแก่ๆ ฉันถาม ‘ ยายมีงานใหม่ฉันสิบอกหมากม่วงใส่ให้’ ยายตอบ ‘ บ่มีจ้าคุณหมอ’ ฉัน ‘ บ่เป็นหยั่งเตียวฉันสิบอกใส่ถุงพลาสติกที่ใส่หมากม่วงนี่ละยาย’ แล้วฉันก็เอามะม่วงที่ฉันทำเรียบร้อยให้ยายเอาไปหลานชายยายที่นั่งอยู่บนเตียงกิน ชายหนุ่มยกมือไหว้ ‘ขอบคุณครับ’ ฉันยกมือรับไหว้ แล้วบอก ‘ ไม่เป็นไรจ้า’ ยายถาม ‘คุณหมอลานทำงานอยู่ห้องใด’ ฉัน ‘ฉันอยู่ห้องคลอดจ้า’ ฉันบอกยายแล้วก็ขอตัวออกมาทำงานต่อ เช้าวันต่อมาขณะที่ฉันป้าโมกำลังทำงานก็มียายและหลานชายมาเคาะหน้าต่าง ฉันก็เลยเดินออกไปยาย ‘ คุณหมอลานชายได้กลับบ้านแล้วเตื่อ’ ฉัน ‘ จ้าให้ยายไวๆเตื่อเหล่า พักผ่อนรักษาสุขภาพเตื่อจ้า’ ชายหนุ่มยกมือไหว้แล้วบอก ‘ขอบคุณครับ’

บางครั้งสิ่งที่เราทำให้เล็กๆน้อยๆที่พอช่วยกันได้อีกทำไป **คนไทยช่วยกัน**

ป้าต้อม

